

รูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ

A New Model for Promoting Internal Quality Assurance of Schools
under the Office of Primary Educational Service Areas
in the Northern Region

สุภัทสร บุนรอด¹ และภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล²
Supatson Boonrod and Poompipat Rakponmongkol

Received: February 25, 2025

Revised: April 10, 2025

Accepted: April 12, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบ แนวทาง สภาพ ปัญหา และวิเคราะห์องค์ประกอบ 2) สร้างรูปแบบ และ 3) ประเมินรูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษา เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน โดยใช้แบบสอบถามที่มีความเชื่อมั่น 0.960 สร้างรูปแบบโดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ และตรวจสอบรูปแบบและคู่มือโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ประเมินรูปแบบโดยการประชุมปรึกษาหารือจากผู้บริหาร การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ และครู จำนวน 33 คน วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปร ความโค้ง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าสถิติทดสอบความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผลการวิจัย พบว่า 1) การศึกษาองค์ประกอบ และแนวทาง ได้ 10 องค์ประกอบ ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพและบริบท การวางแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษาทันต่อการเปลี่ยนแปลง การดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษามีความยืดหยุ่น ตามสถานการณ์ การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การกำกับ ติดตามการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัล การทบทวนคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัล การร่วมรับผิดชอบ และประโยชน์ ต่อส่วนรวม การศึกษาสภาพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.60) การศึกษาปัญหา พบว่ามีปัญหาน้อยมาก 2) การสร้างรูปแบบมีความถูกต้องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.68) และความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.54) 3) การประเมินรูปแบบมีความ

¹⁻³ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร; Kamphaengphet Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: supattson360@gmail.com

เป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.38) และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$ S.D. = 0.42) ประกอบด้วย 8 ส่วน ได้แก่ 1) หลักการและแนวคิด 2) วัตถุประสงค์ 3) ปัจจัยนำเข้า 4) กระบวนการ 5) ผลผลิต 6) ผลลัพธ์ 7) ผลกระทบ 8) ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จ

คำสำคัญ: รูปแบบการส่งเสริม, การประกันคุณภาพภายในแนวใหม่, สถานศึกษา

Abstract

The objectives of this research article were 1) to study the components, approaches, problems, and component analysis; 2) to create a model; and 3) to evaluate a new model for promoting internal quality assurance of schools. This was a mixed-methods research using a questionnaire with a reliability coefficient of 0.960. The model was constructed through a workshop, and the model and manual were validated through an expert seminar with 9 participants. The model was evaluated through a public hearing with educational administrators, school administrators, supervisors, and teachers, totaling 33 participants. Data were analyzed to find mean, standard deviation, skewness, kurtosis, correlation coefficient, relationship testing statistics, and confirmatory factor analysis. The research findings revealed that 1) the study identified 10 components and approaches, comprising: analysis of the current situation and context for planning educational quality development in a timely manner, implementation of the educational quality development plan with flexibility according to the situation, internal quality assurance operations, internal quality assessment using digital technology, monitoring and supervision of internal quality assurance using digital technology, internal quality auditing using digital technology, internal quality review using digital technology, shared responsibility, and benefits to the public. The overall assessment of the situation was at a high level ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.60). The study of problems found very few problems; 2) the model creation was at a high level of accuracy ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.68) and at the highest level of appropriateness ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.54). 3) The evaluation of the model showed the highest level of feasibility ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.38) and the highest level of usefulness ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.42). It consisted of 8 parts: 1) principles and concepts, 2) objectives, 3) inputs, 4) process, 5) outputs, 6) outcomes, 7) impacts, and 8) factors promoting success.

Keywords: model for promotion, New internal quality assurance, schools

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกแห่งความรู้โดยใช้เทคโนโลยี การประกันคุณภาพภายใน เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก ปี 2567 จึงมุ่งการลดภาระครูและบุคลากรทางการศึกษา ลดการใช้เอกสาร และเพิ่มประสิทธิภาพการประเมินด้วยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ (องค์การมหาชน), 2567) ให้มีความสอดคล้องกับบริบท สะท้อนปัญหาที่แท้จริง เพื่อประโยชน์ต่อสถานศึกษาและผู้เรียน

การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในเขตภาคเหนือ และการประเมินคุณภาพภายนอก รอบที่ 1, 2, 3 และรอบที่ 4 ที่ผ่านมา พบว่า ด้านผู้เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการอ่านโดยเฉลี่ยต่ำ ด้านครูยังใช้วิธีการสอนที่ไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ปัญหาด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ การวางแผน การนำแผนสู่การปฏิบัติและการติดตาม ประเมินผลขาดความต่อเนื่อง ขาดการมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม และใช้ระยะเวลาในการดำเนินการซับซ้อน ทำให้เกิดความล่าช้า เนื่องจากครูและบุคลากรทางการศึกษาไม่นำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาปรับใช้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่สามารถบูรณาการเชื่อมโยง และเผยแพร่ผ่านเครือข่ายต่าง ๆ (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2561) ซึ่งบุคคลสำคัญที่จะพัฒนาด้านการศึกษาได้ดีที่สุด คือผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถขับเคลื่อนปฏิรูปการศึกษาไปได้ทั้งระบบ วิธีการหรือเทคนิคในการจัดการที่ถูกต้องจะทำให้การบริหารงานต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี (ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล, 2564) เป็นจุดสำคัญที่จะนำประชากรให้มีคุณภาพตามรัฐบาลต้องการ (จิณณวัตร ปะโคทัง, 2561) โดยระบุไว้ในมาตรา 9 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 63 - มาตรา 69 จำเป็นต้องพัฒนาการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ อีกทั้งสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้ประกาศนโยบายการดำเนินการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษาตามกรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายนอก (พ.ศ. 2567-2571) (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2567) โดยมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการลดภาระของสถานศึกษาด้วยการตรวจเยี่ยมสถานศึกษาทั้งแบบ Onsite Visit, Virtual Visit และ Hybrid ซึ่งสถานศึกษาจะต้องมีความพร้อมด้านเทคโนโลยีและสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่สามารถนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้สนับสนุนการประกันคุณภาพภายนอก

สถานศึกษาทุกแห่งต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ตามที่กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 กำหนด (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2561) จึงทำให้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มาตรา 47 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาการศึกษา ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญเพื่อที่จะศึกษา รูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพ ภายในแนวใหม่ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ เพราะการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาการศึกษา และช่วยยกระดับมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาด้วยการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อลดภาระสถานศึกษา สอดคล้องกับการประเมินคุณภาพภายนอก (พ.ศ. 2567-2571) เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบ แนวทาง สภาพ ปัญหาและวิเคราะห์องค์ประกอบ การส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ
2. เพื่อสร้างรูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ
3. เพื่อประเมินรูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ประกอบด้วย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบ แนวทาง สภาพ ปัญหาและวิเคราะห์องค์ประกอบ การส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ โดยการสังเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และศึกษา แนวทางที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 3 คน โดยใช้ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการศึกษาสภาพ และปัญหา ด้วยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random sampling) โดยเปิดตารางของ เครซี่ และมอร์แกน (Krejcie, R. V. & Morgan, D. W., 1970) จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา และข้าราชการครู จำนวน 381 คน วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) จำนวน 500 คน ตามแนวคิดของคอมเลย์ และลี (Comrey, A. L. & Lee, H. B., 1992) จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา และข้าราชการครู โดยการสุ่มแบบ หลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ รังรูปแบบโดย การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ด้วยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วยตารางวิเคราะห์เนื้อหา และแบบบันทึกประเด็นการประชุมเชิงปฏิบัติการ ตรวจสอบ รังรูปแบบ โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ด้วยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน

9 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยร่างรูปแบบและร่างคู่มือ แบบบันทึกประเด็นการสัมมนา แบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมของร่างรูปแบบและร่างคู่มือ

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินรูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ โดยการ ประชุมสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหาร สถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ และข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขต ภาคเหนือ จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม เพื่อประเมินความเป็นไปได้และ ความ เป็นประโยชน์ของรูปแบบ และคู่มือ

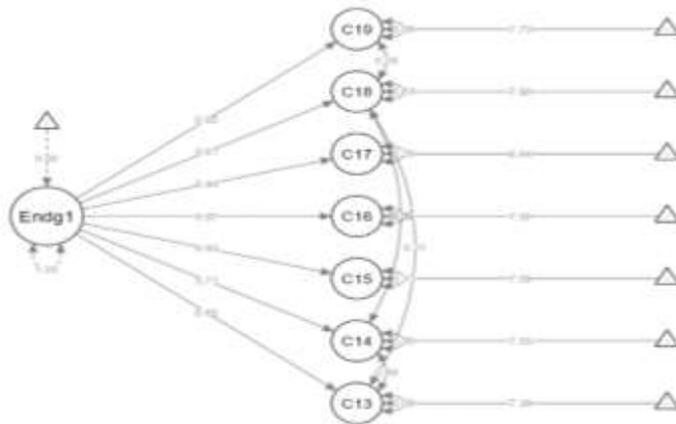
สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาองค์ประกอบ แนวทางสภาพ ปัญหา และวิเคราะห์องค์ประกอบการ ส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในเขตภาคเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ประกอบด้วย 10 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การ วิเคราะห์สภาพและบริบท (Analysis) 2) การวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาทันต่อการ เปลี่ยนแปลง (Planning) 3) การดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษามีความยืดหยุ่นตาม สถานการณ์(Performance) 4) การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (Improve) 5) การประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Evaluation) 6) การกำกับ ติดตามการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Supervision) 7) การ ตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัล (Recheck) 8) การทบทวน คุณภาพภายในสถานศึกษาโดยใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัล (Reform) 9) การร่วมรับผิดชอบ (Responsibility) 10) ประโยชน์ต่อส่วนรวม (Rational) พบว่า ค่าสถิติ Significant มีค่าเท่ากับ .001 แสดงองค์ประกอบรูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ มีความเหมาะสมที่จะนำไป วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันต่อไป ซึ่งจากค่าสถิติดังกล่าวมีค่าที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) เป็นการตรวจสอบความ เหมาะสมของกลุ่มตัวอย่าง ควรมีค่ามากกว่า 0.5 ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.942 แสดงว่ามีความเหมาะสมในการนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ดังตาราง และภาพที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าสถิติทดสอบความสัมพันธ์กันขององค์ประกอบ

KMO and Bartlett's Test		
สถิติทดสอบ	ค่าสถิติทดสอบ/เกณฑ์	แปลผล
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.	.942***	มีความเหมาะสมเป็นอย่างมากที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบ
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square df Sig.	มีความสัมพันธ์กัน
	6888 45 .001	

หมายเหตุ *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

Chi-square = 29.2 df = 10 p = 0.001 SRMR = 0.023 RMSEA = 0.062

CFI = 0.991 TLI = 0.980 NFI = 0.986 GFI = 0.984 AGFI = 0.942

ภาพที่ 1 แบบจำลองว่าเป็นองค์ประกอบตามทฤษฎีแนวคิดของด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษามีความยืดหยุ่นตามสถานการณ์ (Performance)

2. ผลการสร้างรูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 8 ส่วนประกอบ ได้แก่ 1) หลักการและแนวคิด 2) วัตถุประสงค์ 3) ปัจจัยนำเข้า 4) กระบวนการ 5) ผลผลิต 6) ผลลัพธ์ 7) ผลกระทบ 8) ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จ โดยมีผลการ ประเมินความถูกต้องของรูปแบบโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.68) ผลการ ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.54) ผลการประเมินความถูกต้องของคู่มือ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.50) และผลการ ประเมินความเหมาะสมของคู่มือ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.48)

3. ผลการประเมินรูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ โดยการ ประชุมสัมมนาประชาพิจารณ์ (Public hearing) จากผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาพิเศษ และข้าราชการครู พบว่า ผลการประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.38) ผลการประเมินความเป็นประโยชน์ของรูปแบบโดย ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.42) ผลการประเมินความเป็นไปได้ของคู่มือ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.48) และผลการประเมินความประโยชน์ของคู่มือ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.49)

อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาองค์ประกอบ แนวทาง สภาพ ปัญหาและวิเคราะห์องค์ประกอบ การส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ

1.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ โดยการสังเคราะห์ เอกสาร และการสัมภาษณ์ได้มา 10 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์สภาพและบริบท (Analysis) 2) การวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาทันต่อการเปลี่ยนแปลง (Planning) 3) การดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษามีความยืดหยุ่นตามสถานการณ์ (Performance) 4) การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (Improve) 5) การประเมินคุณภาพภายใน สถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Evaluation) 6) การกำกับ ติดตามการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Supervision) 7) การตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษาโดย ใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัล (Recheck) 8) การทบทวนคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยใช้ระบบ เทคโนโลยีดิจิทัล (Reform) 9) การร่วมรับผิดชอบ (Responsibility) 10) ประโยชน์ต่อส่วนรวม (Rational) ทำให้การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีความยืดหยุ่นและสามารถตอบสนอง การเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการมีส่วนร่วมรับผิดชอบ จะช่วยเสริมสร้างผลลัพธ์ที่ดีขึ้นให้แก่สถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณิ นวมนาค (2565) พบว่า การบริหารงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จ 7 ด้าน ที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ 1) ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 2) ด้านการจัดทำ แผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 3) ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนา การจัดการศึกษาของสถานศึกษา 4) ด้านการประเมินผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษา 5) ด้านการติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษา 6) ด้านการจัดทำรายงานผลการประเมิน ตนเอง (SAR) ตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 7) ปัจจัยที่ส่งผลให้งานประกันคุณภาพ ภายในของสถานศึกษาประสบความสำเร็จ โดยใช้หลักการบริหารงานแบบ PDCA

1.2 ผลการศึกษาแนวทางการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ โดยการศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดสถานศึกษาที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) พบว่าได้องค์ประกอบเพิ่ม 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์สภาพและบริบท 2) การกำกับ ติดตามการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 3) การทบทวนคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยใช้ระบบ เทคโนโลยีดิจิทัล 4) การร่วมรับผิดชอบ และ 5) ประโยชน์ต่อส่วนรวม ทั้งนี้อาจเนื่องด้วย การนำ เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในกระบวนการต่าง ๆ ช่วยให้สามารถติดตามและประเมินผล ได้ง่ายและมีประสิทธิภาพ ทั้งยังส่งเสริมการร่วมรับผิดชอบและการพัฒนาคุณภาพที่ยั่งยืนในระดับ สถานศึกษาและระดับชุมชนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของนุชนารถ แซ่ควั และภูมิ พิพัฒน์ รักพรมงค (2567) พบว่า แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมดำเนินงานประกันคุณภาพ

ภายในของครู คือผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนครูให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพทุกขั้นตอน

1.3 ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ พบว่าการศึกษาสภาพองค์ประกอบทั้ง 10 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก มีการปฏิบัติงานจริง และวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบด้วยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของไพฑูรย์ แจ่มพันธ์ (2560) พบว่า มีการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่สถานศึกษาต้องทำตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ระบุให้สถานศึกษาต้องดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 6 โดยกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ ผลการศึกษาปัญหา พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับที่น้อย ส่วนด้านที่มีปัญหามากที่สุดคือด้านการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (Improve) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก กฎกระทรวงว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภักดิ์ พวงขจร (2561) พบว่า มีการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษามีการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 และกฎกระทรวงว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ซึ่งมีกลไกการปฏิบัติที่เอื้อต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยที่กฎกระทรวงว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 กำหนดให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร สกุลไทย และภูมิพิพัฒน์ รักพรมงค (2566) พบว่า สภาพการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร 5 ด้านโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือด้านการมีส่วนร่วมพัฒนาสื่อการเรียนการสอน รองลงมาคือด้านการมีส่วนร่วมพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมพัฒนาการวัดผลและประเมินผล ตามลำดับ ผลการศึกษาปัญหา พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับที่น้อย ส่วนด้านที่มีปัญหามากที่สุดคือด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การแก้ไขปัญหาดังกล่าวจะต้องมีการปรับปรุงกลไกการดำเนินงานและการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัดให้ครอบคลุมและสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ พบว่า 10 องค์ประกอบ มีความสอดคล้องของข้อมูลระหว่างโมเดลเชิงทฤษฎีกับข้อมูลโมเดลเชิงประจักษ์ อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา เป็นการ

ปฏิบัติงานอย่างมีขั้นตอน และทำอย่างต่อเนื่องด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน คือคุณภาพที่เกิดกับผู้เรียน แสวงถึงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการจัดการศึกษา โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีความตระหนักถึงคุณประโยชน์ของการประกันคุณภาพภายใน มีจิตสำนึกที่เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนจำเป็นต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ภายใต้แนวคิด และหลักการดำเนินงานพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ด้วยแนวคิดการพัฒนาเชิงระบบของ เดมิ่ง (Plan Do Check Act) เป็นพื้นฐานการปฏิบัติงาน ดังนี้ 1) P (Plan) การวางแผน 2) D (Do) การปฏิบัติ 3) C (Check) การตรวจสอบ 4) A (Act) การพัฒนาปรับปรุง สอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย เผือกตระกูลชัย (2563) พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาค 17 ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 2) การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา 3) การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ 4) การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 5) การจัดทำให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา 6) การจัดทำให้มีการประเมินคุณภาพภายใน ตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 7) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในและ 8) การจัดทำให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมพร กุมา และทีปพิพัฒน์ สันตะวัน (2564) พบว่า องค์ประกอบที่ 1 กระบวนการประกันคุณภาพภายใน องค์ประกอบที่ 2 การประกันคุณภาพภายนอก องค์ประกอบที่ 3 ทรัพยากรทางการศึกษา องค์ประกอบที่ 4 เครือข่ายความร่วมมือ องค์ประกอบที่ 5 เทคโนโลยีสารสนเทศ องค์ประกอบที่ 6 ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์ประกอบที่ 7 วัฒนธรรมทางการศึกษา องค์ประกอบที่ 8 สมรรถนะผู้บริหาร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายและการดำเนินงานอย่างมีขั้นตอนช่วยให้สถานศึกษาสามารถรักษามาตรฐานการศึกษาและพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องตามมาตรฐานที่กำหนด

2. การสร้างรูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ

2.1 ผลการยกย่องรูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ ประกอบด้วย 8 ส่วนประกอบ ได้แก่ 1) หลักการและแนวคิด 2) วัตถุประสงค์ 3) ปัจจัยนำเข้า 4) กระบวนการ 5) ผลผลิต 6) ผลลัพธ์ 7) ผลกระทบ 8) ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพร สังวาระ (2563) พบว่า การดำเนินโครงการทางการศึกษาต้องมีกระบวนการบริหารจัดการตามวงจรคุณภาพ (PDCA) ประกอบด้วยส่วนประกอบหลัก 6 ส่วน ได้แก่ 1) แนวคิดการพัฒนารูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) บริบทการสร้างความเข้มแข็งในสถานศึกษา 4) กลยุทธ์การบริหารจัดการในสถานศึกษา 5) กระบวนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และ 6) ผลการดำเนินงานตามรูปแบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของละมุล เหล่าทอง และภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล (2563) พบว่า รูปแบบประกอบด้วย 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านระบบ

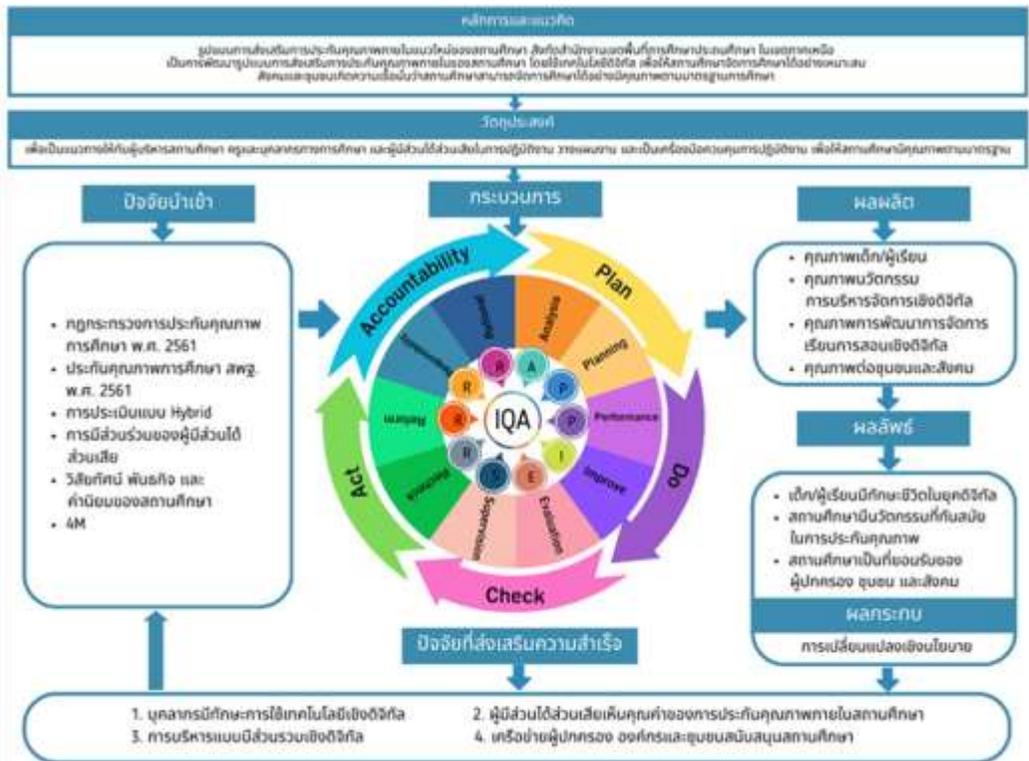
การพัฒนา 3) ด้านผลผลิต 4) ด้านการตรวจสอบ ได้แก่การวัดและประเมินผล สถานศึกษา จำเป็นต้องมีการวางแผนที่ดี กระบวนการดำเนินงานมีขั้นตอนชัดเจน และการประเมินผลที่มีมาตรฐาน การมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายและการสนับสนุนจากผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญ

2.2 ผลการตรวจสอบรูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสร้างขึ้นมา นั้น ได้ผ่านขั้นตอน กระบวนการต่าง ๆ อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะการสอบถามความสอดคล้องขององค์ประกอบของรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ และครูที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาทำให้ได้รูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในเขตภาคเหนือ ที่มีความสมบูรณ์ ครอบคลุมการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และเป็นประโยชน์ สอดคล้องกับงานวิจัยของพัฒนรินทร์ จันทะรัตน์ (2565) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.93, S.D. = 0.14) รองลงมา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.90, S.D. = 0.19)

3. ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ พบว่ามีความเป็นไปได้และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนารูปแบบอย่างเป็นระบบตามหลักการ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนาตามลำดับ สอดคล้องกับบุญชม ศรีสะอาด (2560) ที่ได้ อธิบายว่า การพัฒนารูปแบบ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างหรือพัฒนารูปแบบโดยการสร้างหรือพัฒนารูปแบบตามสมมติฐาน การศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีที่มีผู้พัฒนาไว้แล้ว ซึ่งจะช่วยให้สามารถกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ภายในรูปแบบ รวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ต่าง ระหว่างองค์ประกอบตัวแปรนั้นหรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบ ในรูปแบบ 2) การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ ว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี รูปแบบของคนอื่นและผลการวิจัยที่ถ่วงกรงจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ผ่านมานั้น เป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐาน จึงจำเป็นต้องทำการทดลองโดยนำไปใช้ในสถานการณ์จริง เพื่อทดสอบความเหมาะสม ซึ่งในบางครั้งใช้คำว่าทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบ

องค์ความรู้ใหม่

ผู้วิจัยขอเสนอองค์ความรู้ใหม่ ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

รูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในเขตภาคเหนือ ถือเป็นการพัฒนาที่มีความสำคัญในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการศึกษา เพื่อให้เกิดการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและชุมชน แนวคิดหลักในการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาแนวใหม่ คือ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการศึกษา และสร้างความยั่งยืนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา โดยมีหลักการและแนวคิด คือการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้มีความเหมาะสม และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน การประกันคุณภาพการศึกษานั้นต้องสอดคล้องกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 และการประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 โดยมีการประเมินผลในรูปแบบ Hybrid ซึ่งจะต้องให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในกระบวนการต่าง ๆ อย่างเต็มที่ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และค่านิยมของสถานศึกษาจะเป็นสิ่งที่กำหนดทิศทางในการดำเนินการ โดยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทักษะและสมรรถนะของผู้เรียน รวมถึงการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพตามหลักการ 4M โดยใช้กระบวนการ APPIES4R Model ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการที่มีการพัฒนาและปรับใช้ตามหลักการบริหาร PDCAA เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและสามารถปรับปรุงการดำเนินงานได้อย่างยั่งยืน โดยการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน

ในการพัฒนา ผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่การพัฒนาคุณภาพเด็ก/ผู้เรียน การพัฒนานวัตกรรมในการบริหารจัดการเชิงคุณภาพ การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบดิจิทัล และการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนและสังคม ผลลัพธ์ที่คาดหวังจากการประกันคุณภาพภายใน คือการทำให้เด็ก/ผู้เรียนมีทักษะชีวิตที่สามารถปรับตัวและใช้ชีวิตในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ สถานศึกษาจะมีนวัตกรรมการประกันคุณภาพที่ทันสมัยและได้รับการยอมรับจากชุมชน นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการประกันคุณภาพภายในที่ดีจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายในระดับภาครัฐและการศึกษา ซึ่งจะสามารถตอบโจทย์ความต้องการของสังคมในอนาคตได้ โดยมีปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จ คือการเห็นคุณค่าของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การบริหารแบบมีส่วนร่วมเชิงดิจิทัล และการได้รับการสนับสนุนจากเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้กระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาประสบความสำเร็จและเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถนำไปใช้กำหนดนโยบายการประกันคุณภาพให้มีความทันต่อการเปลี่ยนแปลงของยุคดิจิทัล และเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษามากยิ่งขึ้น
2. ผู้บริหารการศึกษา ควรกำหนดนโยบายในการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษา โดยนำองค์ประกอบและคู่มือการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษาไปใช้ในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หรือใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาในสังกัด
3. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรกำหนดนโยบายการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ให้กับครู บุคลากร และผู้เรียน เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของเด็ก/ผู้เรียน คุณภาพนวัตกรรมการบริหารจัดการ และการจัดการเรียนการสอนเชิงดิจิทัล และคุณภาพต่อชุมชนและสังคมต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. สถานศึกษาควรศึกษารูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ ที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของสภาพบริบทแต่ละพื้นที่

2. สถานศึกษาควรมีการนำรูปแบบการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ ไปทดลองใช้จริง ในสถานศึกษา

3. สถานศึกษาควรพิจารณาผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมจาก การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประกันคุณภาพภายในแนวใหม่ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือ

เอกสารอ้างอิง

- จิณฉัตร ปะโคทัง. (2561). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ*. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- เฉลิมพร กุมภา และทีปพิพัฒน์ สันตะวัน. (2564). *รูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนขนาดเล็ก*. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 6(2), 23-25.
- นุชนารถ แซ่ควั และภูมิพิพัฒน์ รักพรมงค. (2567). *แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของครู กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายที่ 8*. วารสารวิจัยวิชาการ, 7(5), 315-328.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พัฒนรินทร์ จันทะรัตน์. (2565). *รูปแบบการพัฒนาทีมงานที่มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพ ภายในของสถานศึกษาประถมศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาฬสินธุ์*. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 7(12), 202-219.
- ไพฑูริย์ แจ่มพันธ์. (2560). *กลยุทธ์การบริหารระบบการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1*. (ดุชนิพนธ์ปรัชญา ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนอร์ท กรุงเทพ.
- ภูมิพิพัฒน์ รักพรมงค. (2564). *หลักการทฤษฎีและปฏิบัติทางการบริหารการศึกษา*. กำแพงเพชร : เกรียงไกรพานิชย์.
- ละมุล เหล่าทอง และภูมิพิพัฒน์ รักพรมงค. (2563). *รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้เพื่อ เสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาในเขตภาคเหนือ ตอนล่าง*. วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ, 10(1), 79-82.
- ศิริพร สกุลไทย และภูมิพิพัฒน์ รักพรมงค. (2566). *แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการ บริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา พิจิตร*. วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 7(14), 27-46.

- สมชาย เผือกตระกูลชัย. (2563). รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพภายในเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาค 17. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- สมพร สัจวาระ. (2563). รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า. (ผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนเชี่ยวชาญ). กระทรวงศึกษาธิการ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ (องค์การมหาชน). (2567). ประกาศนโยบายการดำเนินการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษาตามกรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายนอก (พ.ศ. 2567-2571). เข้าถึงได้จาก <https://www.facebook.com/onesqa/posts/ประกาศ-สมศนโยบายการดำเนินการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษาตามกรอบแนวทางการประกันคุณภาพ/837137965124275/>
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2561). ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา.
- สุกัญญา แซ่มะน้อย. (2561). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพรรณิ นวมนาค. (2565). รูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาเอกชน จังหวัดกำแพงเพชร. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- สุภัค พวงขจร. (2561). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยวิธีการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- Comrey, A. L. & Lee, H. B. (1992). *A First Course in Factor Analysis*. (2nd ed.). Hillsdale, NJ : Lawrence Erlbaum.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). *Determining sample size for research activities*. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.